

Exposició:

Síria

camí de l'exili

سورية، الطريق الى المنفى

Fotografies de David González

Inauguració : 3 Maig 2016 18h

Del 3 de maig al 19 de juny
Plaça Jacint Verdaguer, Tarragona

Organitzen:

I. Introducció.....	2
II. Presentació de l'exposició.....	4
III. Contingut de l'exposició.....	4
IV. Crèdits.....	9
V. Sobre el Comitè Català de l'ACNUR.....	10
VI. Sobre Cooperació Tarragona.....	11
VII. Sobre David González.....	12
VIII. Activitats complementàries.....	13
IX. Copyright de les imatges.....	14
X. Contactes.....	14

I. Introducció

El conflicte armat a la República Àrab de Síria ha complert el seu cinquè aniversari amb un balanç no oficial de prop de 400.000 persones mortes, una xifra indeterminada de ferits i quasi la meitat de la seva població, és a dir, uns 12 milions de persones, que s'han vist forçades a fugir de casa seva des de l'inici dels combats a la primavera del 2011. Gairebé cinc milions dels seus ciutadans han buscat refugi fora de Síria, principalment als països limítrofs —és a dir, al Líban, Jordània, Turquia, l'Iraq i Egipte—, i 6,6 milions estan desplaçats dins del mateix país.

La fugida massiva de persones de Síria ha provocat que alguns països com el Líban (que ja acull més de 1.055.984 refugiats sirians) hagin vist les seves infraestructures col·lapsades, fent que la tensió hagi augmentat entre la seva pròpia població i els sirians, cosa que deriva, a més, en mesures cada vegada més restrictives sobre l'admissió de refugiats. Turquia és el país que més refugiats acull (2.749.140) i que més camps ha instal·lat, mentre que Jordània i l'Iraq acullen 642.868 i 246.123 refugiats, respectivament, en un context d'elevada inseguretats a causa de l'elevada violència que encara assota aquest últim país.

Les xifres més recents publicades per l'ACNUR mostren que, durant els primers mesos del 2016, més de 170.000 persones han creuat la Mediterrània i han arribat a Grècia i, en menor mesura, a Itàlia provinents, principalment, de Turquia, Líbia i Egipte. Durant l'any 2015 el total d'arribades per vies terrestres i marítimes a Grècia, Itàlia i Espanya fou d'1.015.078 persones, amb un total de 3.771 defuncions, succeïdes la majoria durant la travessa marítima. Fins a mitjans d'abril del present any 2016, el nombre de persones mortes al Mediterrani ascendeix a 1.621.

Aquesta onada migratòria, composta per persones provinents en més del 90% del casos dels deu països que emeten més refugiats del món, entre ells la República Àrab de Síria, es convertí en un flux humà imparable, entre els mesos d'agost del 2015 i febrer del 2016, camí de l'Europa central i del nord.

A mitjans de març del 2016, l'Antiga República Iugoslava de Macedònia decidí segellar la seva frontera amb Grècia, fet que va provocar que vora unes 50.000 persones arribades a l'Estat hel·lè, principalment per via marítima, quedessin retingudes en territori grec, tot i que la seva voluntat és continuar el seu trànsit a través del corredor balcànic.

Paral·lelament al tancament de fronteres entre Grècia i la República de Macedònia, el passat 20 de març entrà en vigor l'acord entre la UE i Turquia amb l'objectiu de frenar l'arribada de refugiats i migrants a Grècia. Aquest acord implica que totes les persones arribades a Grècia a partir del 20 de març seran retornades a Turquia. A canvi, els estats membres de la UE es comprometen a reasentar una persona refugiada siriana resident a Turquia per cada persona d'aquesta nacionalitat que hagi estat readmesa per Turquia en virtut de l'esquema 1:1, fins a un límit de 72.000 persones. Addicionalment, la UE s'ha compromès a accelerar la liberalització del visat per als nacionals turcs, i incrementar i impulsar el suport financer ja existent per tal de d'ajudar l'Estat turc en el seu esforç d'acollida dels quasi 3 milions de refugiats i refugiades que viuen al país.

Tot i les esperances que han generat les negociacions entre alguns dels actors implicats en els combats, i els tímids intents d'alto el foc que s'entreveuen en aquests moments, la gran majoria de ciutadans i ciutadanes sirians han perdut l'esperança de poder retornar als seus llocs d'origen. Aquest convenciment, combinat amb les limitades capacitats d'acollida dels primers països d'asil, limítrofs amb Síria, així com el permanent infrafinançament d'operacions humanitàries sobre el terreny, expliquen, en part, perquè molts d'ells i elles han emprès el camí de l'exili.

II. Presentació de l'exposició

La por d'arriscar la vida per travessar una frontera, la duresa d'un camí per diferents països, la incertesa i el cansament de l'espera, l'esperança en el futur... són vivències personals que sorgeixen amb força a "Síria, camí de l'exili", treball que pretén acostar el testimoni de persones refugiades que ens descriuen, amb paraules sinceres, el seu camí cap a una nova vida a Europa. L'exposició és la continuació de la mostra "Síria, la paraula de l'exili" centrada en la situació de les persones refugiades als països veïns a Síria durant els primers anys del conflicte.

III. Contingut de l'exposició

L'exposició esta formada per vint-i-quatre imatges preses pel fotoperiodista David González que, entre els mesos de gener, febrer i març de l'any 2016, ha acompanyat diferents grups de persones refugiades al llarg de l'anomenada "ruta dels Balcans". Desde l'illa de Lesbos, a Grecia, focus mediàtic de la crisi, fins les fronteres de Macedònia, Serbia, Croàcia, Eslovènia i Àustria. La mostra pretén sensibilitzar sobre el drama d'una crisi humanitària desencadenada per diferents conflictes bèlics, la guerra civil siriana principalment, i agreujada per la passivitat de la majoria dels governs europeus, que no han estat capaços ni han tingut la voluntat d'alleujar el sofriment de milions de persones que s'han vist forçades a marxar de casa seva.

Les paraules de diverses persones refugiades, en àrab i català, i en diferents trams i moments d'aquest viatge, construeixen de manera conjunta amb les fotografies un relat sobre aquest camí a l'exili, agrupat en quatre àmbits: *la por*, *el camí*, *l'espera* i *el futur*. Paraules que donen títol a vivències comunes entre les persones que afronten l'exili.

Més informació a:

www.tarragona.cat/siria

LA POR

DOSSIER DE PREMSA

“Érem al mig del mar; feia molt de vent i les onades eren cada vegada més grans, d'uns dos metres d'alçada. La llanxa anava amunt i avall, amunt i avall. Estàvem espantats. El vaixell era ple d'aigua i vam quedar xops. Teníem tanta por...”

Una refugiada siriana amb el seu nadó, en una platja de l'illa de Lesbos, després d'arribar-hi en un bot provinent de Turquia.

Des de la platja, buscaven un mitjà de transport per arribar al camp de registre de Mòria, on aconseguien el permís de 30 dies per creuar Grècia.

EL CAMÍ

“Vam començar el camí a peu, a les nou de la nit, en plena foscor. Caminàvem amb fred, pel fang. Va ser un desastre, molts nens i molta gent gran van caure. Vam creuar un riu i vam seguir caminant entre onze i quinze hores, de nit.”

Un grup de refugiats creua la frontera de Macedònia amb Sèrbia en direcció a Miratovac, primer poble serbi. El camí entre les dues fronteres és d'uns 6,5 km i les temperatures durant el dia arribaven a -15°C .

L'ESPERA

DOSSIER DE PREMSA

“Fa quatre dies que som aquí, la situació és molt dolenta. No hi ha menjar, fa molt de fred. Hi ha nens i dones embarassades amb nosaltres, no ens deixen arribar a la frontera.”

Un home i la seva filla seuen a les vies de tren durant la manifestació pacífica que diversos refugiats han organitzat per protestar sobre la situació al camp de refugiats d'Idomeni.

Tot i que algunes famílies i grups de refugiats abandonaven el campament amb el pas dels dies, la gran majoria creien que en algun moment la frontera es tornaria a obrir.

EL FUTUR

DOSSIER DE PREMSA

*“ Morir al teu país és més fàcil que morir en un país
on et consideren un estranger.*

*Et miren, i no saps si la seva mirada és de menyspreu o de
llàstima, o si només és una mirada que diu
“fora de la meva terra”.*

Dos refugiats s'abracen mentre esperen que Macedònia obri la frontera amb Grècia, als voltants del camp d'Idomeni. Els primers mesos de l'any, la frontera s'obria regularment, fins al seu tancament definitiu al Març.

IV. Crèdits

Fotografies: David González

Documentació: David González, Fran Richart

Comissariat i direcció: Marina Vidal i David González

Traducció: Nour Alchikh Oughlli i Montserrat Sardà

Textos: Abdullah Baghdadi, Mohammed Tatan, Lylian, Alí,
Lorance, Anònims.

Disseny i producció: Indústries Gràfiques Gabriel Gibert

V. Sobre el Comitè Català de l'ACNUR

El Comitè Català per als Refugiats, Catalunya amb ACNUR, inscrita al Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya amb el número 25.256, es crea l'any 2001 amb l'objectiu de donar suport a les tasques de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR – UNHCR en les seves sigles en anglès) arreu del territori català. Ho fa tant en la difusió de la realitat i les necessitats de les refugiades i refugiats, mitjançant accions de sensibilització i educació per al desenvolupament, com en la tasca de recaptar fons públics i privats per ajudar a finançar els projectes d'assistència i protecció dels drets a persones refugiades, desplaçades, retornades i reasentades.

Des de la seva creació el 1951, l'ACNUR ha ajudat a milions de persones a reprendre les seves vides. Avui, més de 7.000 treballadors a més de 125 països segueixen donant suport a aproximadament 43 milions de beneficiaris. Aquesta tasca ha estat mereixedora de re-coneixements como el Premi Nobel de la Pau dels anys 1954 i 1981 així com el Premi Príncep d'Astúries de la Cooperació l'any 1991.

El Comitè Català de l'ACNUR compta, per al seu desenvolupament i enfortiment, amb la participació d'una àmplia representació de la societat catalana, tant des del camp institucional com des del civil. Té més de 40.000 socis a Catalunya i compta amb la col·laboració de les Administracions Públiques catalanes així com la implicació de diverses empreses, fundacions i entitats.

VI. Sobre Cooperació Tarragona

El Departament de Cooperació de l'Ajuntament de Tarragona és el principal instrument del consistori i la ciutadania per sumar-se a la comunitat internacional en el compromís per construir un món més just i solidari, i treballar per garantir l'accés als drets fonamentals i al lliure desenvolupament de les persones i els pobles d'arreu del món.

El departament s'encarrega de gestionar els fons destinats a ajuda oficial al desenvolupament (AOD), és a dir, els recursos econòmics, materials, tècnics o humans que el govern local destina al desenvolupament de països i territoris empobrits, i s'encarrega també de promoure iniciatives ciutadanes i locals per generar canvis en el model actual que contribueixin a la construcció d'un sistema més equitatiu, just, sostenible i humà.

Cooperació Tarragona treballa en els tres àmbits que integren la cooperació internacional: acció humanitària, educació per al desenvolupament i cooperació per al desenvolupament.

En relació a la crisi dels refugiats, l'Ajuntament de Tarragona, des del Departament de Cooperació, ha impulsat tres línies de treball.

En primer lloc, prioritzar en l'àmbit de les subvencions destinades a Acció Humanitària els projectes destinats a alleujar el sofriment de les persones afectades pel conflicte a Síria, tant dins del mateix país, com fonamentalment en els països limítrofs, on es troben la gran part de les persones refugiades. En segon lloc, s'ha establert un Pla d'Acollida que pretén reforçar les capacitats locals i el treball coordinat amb les entitats de la ciutat per tal de millorar els processos d'acollida de persones refugiades a la ciutat.

En tercer lloc, s'han establert diferents accions de sensibilització, entre les que es troben les exposicions "Síria, la paraula de l'exili" i "Síria, camí de l'exili" per tal de donar a conèixer la situació de les persones en situació de refugi.

VIII. Sobre David González

David González Sanz (Tarragona 1986) és diplomat en Treball Social per la Universitat de Lleida i Postgrau en Violència Familiar per la Universitat Pere Tarrés de Barcelona. Ha treballat i participat en programes d'acollida i atenció a població immigrant per la Creu Roja i projectes socio-educatius per a homes amb condemna judicial per delictes de violència de gènere. Des de l'any 2007, és educador social al CRAE (Centre Residencial d'Acció Educativa) Casa Sant Josep de Tarragona, en l'àmbit de la protecció a l'infància i adolescència en situació de risc social.

Inicia la seva activitat com a fotoperiodista freelance l'estiu del 2013, cobrint la situació a Egipte després del cop d'estat militar. Des d'aleshores, ha treballat en països com Ucraïna, l'Iraq o Síria i ha publicat en mitjans com el Mail on Sunday (Regne Unit), El País, El Confidencial, El Diario.es i el català Ara.

www.davidgonzalezsan.com

VIII. Activitats complementàries

Tallers per escoles o Xerrades associades a la exposició

El Comitè Català de l'ACNUR ofereix tallers per a les escoles per aproximar-se al conflicte sirianès i a la realitat de les persones refugiades tant per a alumnes de segon i tercer cicle de primària, com ESO i Batxillerat. Així mateix, per aquells municipis interessats en la itinerància d'aquesta exposició, i sempre en funció de la disponibilitat, estarà disponible per participar en la inauguració o actes paral·lels vinculats a l'exposició (taules rodones, conferències...)

IX. Copyright de les imatges

© David González

Condicions d'ús de les imatges:

L'ús de les imatges incloses en aquest dossier està subjecte a la legislació vigent. La seva utilització està permesa a periodistes i professionals de la comunicació, en el context informatiu de les activitats que representen, incloent d'igual manera el peu de foto subministrat. Les accions, productes i utilitats derivades de la seva utilització no podran, en cap cas ni conseqüència generar cap tipus de benefici ni ús comercial. La utilització d'aquestes imatges suposa l'acceptació d'aquestes condicions, reservant l'autor, en el cas d'un ús indegut de les mateixes, el dret d'adoptar les mesures legals pertinents.

X.Contactes

Marina Vidal - Tècnica Cooperació Ajuntament Tarragona

mvidals@tarragona.cat

David González - Fotoperiodista freelance, treballador social.

davidgonzalez.photo@gmail.com

Joan Reventós - Director Comitè Català de l'ACNUR

jrventos@eacnur.org